

Behandling, og det er Grunden til, at ogsaa jeg tillader mig at fremdrage et enkelt Punkt. Det vil være Ordføreren for Forslagsstillerne bekendt, at jeg hører til dem, som hidtil have holdt stærkt paa den saakaldte Domicilbestemmelse med Hensyn til Forstærkningens Befalingsmænd, men den ærede Ordfører har misforstaaet mig, hvis han tror, at jeg sætter Pris paa den, saaledes som den kommer til at fremtræde ved at blive revet ud af sin Sammenhæng. Naar jeg sætter Pris paa denne Bestemmelse, er det, fordi den peger i den Retning, hvori vi kunde ønske, at Hærløven blev revideret, og som var Meningeu, da den oprindelige Hærløve blev vedtagen i 1867. Jeg kan maaske kortest udtrykke, hvad min Tanke er, naar jeg tager det Lovforslag frem, som Folkethinget har gjort til sit ved 3die Behandling den 11te Marts 1876, det, som var hele det saakaldte Vestres Forslag dengang, men som man nu er kommen langt bort fra, efter at man er bleven splittet. Det er det Lovforslag, som gik forud for Opløsningen, og som kan siges at være — paa en Maade i alt Fald — godkjendt under Valgtampen, og det er det, som jeg fremfor noget Andet kunde have ønsket at være Udgangspunktet ved fremtidige Forhandlinger. Det Punkt, jeg der vil pege paa med Hensyn til den saakaldte Domicilbestemmelse for Forstærkningens Befalingsmænd, findes i dette Forslags § 133, hvor det først udtales, at samtlige faste Befalingsmænd af Landeværnet skulle være bosiddende indenfor de dem underlagte Afdelingers eller Underafdelingers Kredse. Og saa kommer Forklaringen, nemlig at disse Mænd ikke skulle være øksesløse, men have en virkelig Opgave, og dette udtrykkes saaledes — det maa være mig tilladt at oplæse 3 Punktummer af det Følgende —: „Foruden deres nærmeste Tjeneste paahviler det dem at virke for Udviklingen af Dvælsler i Skydning og Gymnastik, navnlig blandt det unge Mandsskab, i den vedkommende Kreds. Tilsynet med Gymnastikundervisningen i samtlige offentlige Skoler underlægges Landeværnsafdelingerne. Samtlige disse Befalingsmænd ere pligtige at yde frivillige Foreninger for Skyde- og Legemsøvelser den størst mulige Støtte og Veiledning“. Det er denne Forbindelse, jeg lægger Vægt paa med Hensyn til Domicilbestemmelsen, men hvis man tager dette bort, som jeg her har oplæst, da er det mig den ligegyldigste Sag af Verden, om man fastholder den eller ikke. — Spørgt skal jeg, uden at komme videre ind paa Enkelthederne, gjøre opmærksom paa, at der efter min Mening er altfor mange Punkter i dette Lovforslag, som man lader staa blanke. Man har ikke havt tilstrækkelig Tid, synes det, til at udarbejde Enkelthederne, og da henviser man det Dørlige til „Kongelig Anordning“. Man vil finde, at dette træder frem i Slutningen af § 11, i 2det Stykke af § 13, ligeledes i 3die Stykke af samme Paragraf og i

næstsidste Stykke af § 17. Om der forstaaes noget Andet ved „Kongelig Anordning“ naar „kongelig“ staves med „k“, end naar det staves med „K“, veed jeg ikke, nogle Steder staves det paa den ene, andre Steder paa den anden Maade. — Naar jeg nu fra Lovforslagets Realitet vender mig til dets Form, da vore mine Betænktheder meget. Uden at kjende det ærede Medlem for Veile Umis 2den Valgtreds (Berg) hans Anskuelser, inden han talte igaar — jeg mindes ikke i lange Tider at have havt den Ære at tale personlig med det ærede Medlem — maa jeg sige, at mine Betragtninger falde meget nær sammen med hans med Hensyn til Lovforslagets Form. Jeg kan forstikke det ærede Medlem fra Helsingør (Thomsen), at jeg er gaaet med god Villie til Forstaaelsen af dette Lovforslag, jeg har taget den nugældende Hærløve frem og lagt den ved Siden af og gjort mig Umage for at se, i hvilke Punkter den nugældende Hærløve bliver forandret; det foreliggende Lovforslag hedder Tillæg til Hærløven, men det forekommer mig rigtigere at kalde det Ændringer i Hærløven. Man vil meget snart erfare, at hvad der staa her i een Paragraf, skal søges i mange Paragrafer i den gjældende Hærløve. Man veed naturligvis nok, at hvad der bestemmes her, og staa i Strid med den gjældende Hærløve, ikke skal gjælde længere, men hvorvidt det staa i Strid dermed, er ofte meget vanskeligt at udfinde. Naar man ønsker Oplysning om, hvorledes Hæren nu er ordnet paa de og de Punkter, nemlig naar dette Forslag er vedtaget, skal man søge længe, hvis man ikke er saa fortrolig med Forholdene som den ærede Ordfører, og saa skal man foretage Addition og Subtraktion for at faae ud, hvor mange Befalingsmænd der findes i Hæren. Jeg tillader mig at tro, at det vil volde store Vanskeligheder at fortolke Loven paa den rette Maade. Dersom der endda kunde stilles Sikkerhed for, at den ærede Ordfører for Forslagsstillerne blev Krigsminister, saa længe som denne Lov skulde gjælde, da vilde der jo vistnok være den bedste Fortolkning paa dette Omraade; men jeg tror, at vi snarere ere udsatte for at faae Krigsministre, hvis Lantegang gaar i en modsat Retning af dette Things Flertal, og vi vide jo, hvor stor Indflydelse Administrationen har igjennem Fortolkninger. Jeg tror derfor, at de Herrer meget ville komme til at angre, dersom de lode dette Lovforslag gaa herfra uden fuldstændig at have omformet det, dersom man overhovedet vil gaa ind paa det, og jeg tror heller ikke, at det kunde være saa vanskeligt at foretage dette Arbejde, og at de, som ere nærmere inde i Sagen, vilde kunne gjøre det hurtigt. Det gjælder ikke om at skrive Hærløven af, men man kan i Exemplarer, der ere gennemtrufne med rene Blade, strege ud og sætte til og betragte dette som Ændringsforslag, og derpaa sende det i Trykkeriet, og da ved 2den